

77 In God verborgen leven

mf

In God ver-bor-gen le - ven, met Chris-tus zijn ge - dood
Hem al - les o - ver - ge - ven, in al - le strijd en nood.

Zich vast op God ver - la - ten, wat is dat za - lig, zoet Hem

al - les o - ver - la - ten, dat is het hoog - ste goed.

2. Moog' alles mij ontzinken,
Zijn trouw houdt eeuwig stand;
Zijn Woord zal altijd klinken:
"Ik vat u met Mijn hand!"
Wat is 't een zalig leven,
zo rustig, kalm en stil,
zichzelf ten offer geven
en doen des Vaders wil.

© Joh. de Heer & Zn.

3. Wie de vreê wil smaken,
moet alles aan Hem kwijt,
zijn eigen lust verzaken,
zichzelf aan God gewijd.
Zijn aardse leden doden,
Zijn zin en wil aan 't kruis.
Verbranden zijn afgoden,
op weg naar 't Vaderhuis.

79 Op 't altaar in Gods woning

(Wijze als nr. 77)

1. Op 't altaar in Gods woning
leg ik mijn offer keer,
gering zij 't voor mijn Koning,
'k weet toch 't verheugt Hem zeer.
't Is al wat 'k heb te geven,
het is mijn eigen wil,
Voortaan wil 'k Hem slechts leven,
ootmoedig, heilig, stil.

2. 'k Benoef niet te versagen,
al komt de toot ringssmart,
want alles kan ik dragen,
mag 'k rusten aan Zijn hart,
die voor mij gaf Zijn leven,
mij reinigd' in Zijn bloed, -
zal Hij niet alles geven,
wat heilzaam is en goed?

3. Ik wil niet angstig smeken:
"Geef dit, bespaar mij dat."
Niets goeds zal mij ontbreken
op 't smalle levenspad.
Zij ook de weg verborgen,
die ik bewand'len moet,
toch ben ik zonder zorgen;
de Gids ken 'k immers goed!